

les constel·lacions de las constelaciones de
JULIO GONZÁLEZ

entre la representació i l'abstracció

entre la representación y la abstracción

La Colección de Julio González que posee el Institut Valencià d'Art Modern (IVAM) se inició en julio de 1985 a partir de adquisiciones y generosas donaciones de las herederas del artista, Carmen Martínez y Viviane Grimminger.

Formada por casi cuatrocientas obras (incluyendo dibujos, pinturas, piezas de orfebrería y esculturas), está considerada la más completa de las que existen sobre la obra de este artista, figura esencial de la escultura moderna y una de las señas de referencia e identidad del IVAM.

Julio González (Barcelona, 1876 - Arcueil, 1942) está considerado el padre de la escultura en hierro, y ha forjado su estilo en su afán por incorporar el espacio y el tiempo a su obra, toda vez que la dotaba de nuevos valores constructivos y expresivos con los que marcó el desarrollo de la escultura contemporánea.

Situada en el debate entre la figuración y la abstracción, el convencionalismo de su formación académica modernista y su incursión en la vanguardia, su obra siempre se ha caracterizado por descubrir nuevas formas de modelar el volumen, de construir el espacio, de soldar diversos elementos constructivos...

Debido a su personal lenguaje plástico, a su ruptura con el pasado y a los ideales estéticos que trazan su singular trayectoria artística, conviene detenerse en su extraordinaria obra para comprender lo que significó su pensamiento y su creatividad en la evolución de la escultura.

Por ello, la exposición que presentamos bajo el título *Las constelaciones de Julio González*, evidencia la enorme contribución de Julio González en la narración de una nueva escultura moderna y contemporánea.

Una propuesta expositiva que, gracias al diálogo con otros artistas presentes en la Colección del IVAM, refleja no sólo cómo Julio González transformó la noción de la escultura, sino que posibilita descifrar la influencia de su experimentación artística en la reinención de la escultura del siglo xx.

La Col·lecció de Julio González que posseeix l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM) es va iniciar al juliol de 1985 a partir d'adquisicions i generoses donacions de les hereves de l'artista, Carmen Martínez i Viviane Grimminger.

Formada per quasi quatre-centes obres (incloent-hi dibuixos, pintures, peces d'orfebreria i escultures), està considerada la més completa de les que existeixen sobre l'obra d'aquest artista, figura essencial de l'escultura moderna i un dels senyals de referència i identitat de l'IVAM.

Julio González (Barcelona, 1876 - Arcueil, 1942) està considerat el pare de l'escultura en ferro, i ha forjat el seu estil en el seu afany per incorporar l'espai i el temps a la seua obra, atès que la dotava de nous valors constructius i expressius amb els quals va marcar el desenvolupament de l'escultura contemporània.

Situada en el debat entre la figuració i l'abstracció, el convencionalisme de la seua formació acadèmica modernista i la seua incursió en l'avantguarda, la seua obra sempre s'ha caracteritzat per descobrir noves formes de modelar el volum, de construir l'espai, de soldar diversos elements constructius...

A causa del seu personal llenguatge plàstic, a la ruptura amb el passat i als ideals estètics que tracen la seua singular trajectòria artística, convé detindre's en la seua extraordinària obra per a comprendre el que va significar el seu pensament i la seua creativitat en l'evolució de l'escultura.

Per això, l'exposició que presentem sota el títol *Les constel·lacions de Julio González* evidencia l'enorme contribució de Juli González en la narració d'una nova escultura moderna i contemporània.

Una proposta expositiva que, gràcies al diàleg amb altres artistes presents en la col·lecció de l'IVAM, reflecteix no solament com Juli González va transformar la noció de l'escultura, sinó que possibilita desxifrar la influència de la seua experimentació artística en la reinvençió de l'escultura del segle xx.

Josep Salvador Comisario de la exposición

Las constelaciones de Julio González

La obra de Julio González sin ninguna duda cambió el rumbo de la escultura contemporánea. Inmerso en la encrucijada de los nuevos lenguajes que se desarrollaron en las primeras décadas del siglo pasado, sus propuestas constructivas nos reconcilian con las expresiones más auténticas de la sensibilidad moderna, cargadas de razón, sentimiento y esperanza.

La adquisición en julio de 1985 de un grupo de obras de este artista fue el punto de arranque del proyecto del IVAM y ha marcado profundamente las líneas expositivas y de la colección de este centro dirigidas a las manifestaciones artísticas que mejor plasman las inquietudes y preocupaciones de cada época. Los fondos de Julio González que custodia el IVAM lo convierten en un referente mundial cuando se quiere descubrir la evolución de las diferentes sensibilidades que confluyen en el campo de la escultura.

4 Nacido en el seno de una familia de artesanos que regentaba una metalistería en la Barcelona modernista que impulsó grandes proyectos arquitectónicos, aprendió las técnicas del trabajo del metal durante su juventud. Sin embargo sus aspiraciones creativas que compartía con su hermano Joan lo animaron a ampliar su formación académica antes del traslado a París en 1900. Con la llegada a la capital francesa se consolida su vocación creativa a través de los contactos con los círculos artísticos y con figuras de la talla de Pablo Gargallo y Pablo Picasso.

Su colaboración con el artista malagueño a finales de la década de los años veinte para una serie de proyectos de esculturas en metal fue crucial para González. Si bien éste le enseñó las posibilidades

Josep Salvador Comissari de l'exposició

Les constel·lacions de Julio González

Sens dubte l'obra de Julio González va canviar el rumb de l'escultura contemporània. Immers en la cruïlla dels nous llenguatges que es van desenvolupar en les primeres dècades del segle passat, les propostes constructives d'aquest artista ens reconcilien amb les expressions més autèntiques de la sensibilitat moderna, carregades de raó, sentiment i esperança.

L'adquisició al juliol de 1985 d'un grup d'obres d'aquest artista va ser el punt d'arrencada del projecte de l'IVAM i ha marcat profundament les línies expositives i de la col·lecció d'aquest centre dirigides a les manifestacions artístiques que millor plasmen les inquietuds i preocupacions de cada època. Els fons de Julio González que custodia l'IVAM el converteixen en un referent mundial quan es vol descobrir l'evolució de les diferents sensibilitats que conflueixen en el camp de l'escultura.

Nascut en el si d'una família d'artesans que regentava una metal·listeria en la Barcelona modernista que va impulsar grans projectes arquitectònics, va aprendre les tècniques del treball del metall durant la seua joventut. No obstant això, les seues aspiracions creatives que compartia amb el seu germà Joan el van animar a ampliar la seua formació acadèmica abans del trasllat a París en 1900. Amb l'arribada a la capital francesa es consolida la seua vocació creativa a través dels contactes amb els cercles artístics i amb figures de la talla de Pablo Gargallo i Pablo Picasso.

La seua col·laboració amb l'artista malagueny a la fi de la dècada dels anys vint per a una sèrie de projectes d'escultures en metall va ser crucial per a González. Si bé aquest li va ensenyar les possibilitats plàs-

6

Daphné, 1937 Bronze fos / Bronce fundido, 140 x 66 x 29 cm

tiques que el ferro havia aconseguit per l'activitat artesanal de diverses generacions, les conseqüències van ser de major importància en el cas de l'escultor català que va veure l'alternativa d'una renovació formal en la seua pràctica creativa. Es decideix clarament per l'escultura i inicia una trajectòria singular que oferirà uns resultats sorprenents. En la dècada següent el veurem participar en les propostes expositives més avançades, com la mostra internacional del moviment Cercle et Carré (Cercle i Quadrat) organitzada per Torres-García i Michel Seuphor i que incloïa obres realitzades per artistes com Mondrian, Arp, Pevsner, Kandinsky, Le Corbusier, etc., que van tenir una enorme repercussió.

***Només una fletxa de catedral pot
assenyalar-nos un punt en el cel en què la
nostra ànima queda en suspens!*** Julio González

La gran trompeta, ca. 1932-33 Bronze fos / *Bronze fundido*, 93 x 62 x 45 cm
Donació Carmen Martínez i Viviane Grimminger

Femme allongée lisant, 1930 Bronze tallat i forjat / Bronce cortado y forjado, 12,2 x 26,6 x 6,8 cm

plásticas que el hierro había alcanzado por la actividad artesanal de varias generaciones, las consecuencias fueron de mayor calado en el caso del escultor catalán que vio la alternativa de una renovación formal en su práctica creativa. Se decide claramente por la escultura iniciando una trayectoria singular que ofrecerá unos resultados sorprendentes. En la década siguiente lo veremos participar en las propuestas expositivas más avanzadas, como la muestra internacional del movimiento Cercle et Carré (Círculo y Cuadrado) organizada por Torres-García y Michel Seuphor y que incluía obras realizadas por artistas como Mondrian, Arp, Pevsner, Kandinsky, Le Corbusier, etc., que tuvieron una enorme repercusión.

¡Solamente una flecha de catedral puede señalarmos un punto en el cielo en el que nuestra alma queda en suspenso! Julio González

8

Julio González utiliza los procedimientos de la soldadura autógena para crear ensamblajes metálicos a base de varillas, chapas y objetos varios que generan piezas basadas en la ausencia de masa sólida y en el principio de la escultura construida. Adaptó su dominio de la soldadura y la forja a las nuevas exigencias de un arte abierto a los grandes temas y retos que marcará el ascenso del espíritu moderno, enfrentado a grandes tragedias que truncaron las ansias de progreso.

Con un dominio exquisito va penetrando en la materia para conseguir unas obras de gran capacidad de evocación a partir de la combinación de planos, líneas y formas que se complementan, entrecruzan o rivalizan. Este período de los años treinta es el más sobresaliente de

Los enamorados II, ca. 1932-33

Ferro forjat, tallat i soldat / Hierro forjado, tallado y soldado, 44 x 17 x 20,8 cm

su trayectoria artística y cuando realizará las obras que lo han colocado en una de las cimas del arte del siglo xx, definiendo su estilo como “dibujar en el espacio”. Estas obras despliegan una variedad de temas y técnicas que responden al empeño del artista de dejarnos un legado artístico que, partiendo de una época y un lugar concretos, se proyecta hacia el futuro y hacia el pasado. Sus cabezas, mujeres, máscaras, brazos..., mantienen ese fino equilibrio entre la abstracción y la figuración, transmitiendo esa emoción contenida propia de la naturaleza humana en su manifestación más noble.

10

***Como en la noche en que, en la inquietud,
las estrellas nos indican puntos en el cielo,
esta flecha inmóvil nos indica también un
número sin fin de ellos.*** Julio González

En el recorrido por la obra escultórica de Julio González podemos hablar, a grandes rasgos, de una primera fase caracterizada por un análisis formal a través de planos, con planchas recortadas y soldadas.

Julio González utilitza els procediments de la soldadura autògena per a crear assemblatges metàl·lics a força de varetes, xapes i objectes varis que generen peces basades en l'absència de massa sòlida i en el principi de l'escultura construïda. Va adaptar el seu domini de la soldadura i la forja a les noves exigències d'un art obert als grans temes i reptes que marcarà l'ascens de l'esperit modern, enfrontat a grans tragèdies que van truncar les ànsies de progrés.

Amb un domini exquisit va penetrant en la matèria per a aconseguir unes obres de gran capacitat d'evocació a partir de la combinació de plànols, línies i formes que es complementen, entrecreuen o rivalitzen. Aquest període dels anys trenta és el més excel·lent de la seua trajectòria artística, és quan realitzarà les obres que l'han col·locat en un dels cims de l'art del segle xx, definint el seu estil com "dibuixar en l'espai". Aquestes obres despleguen una varietat de temes i tècniques que responen a l'obstinació de l'artista de deixar-nos un llegat artístic que, partint d'una època i un lloc concrets, es projecta cap al futur i cap al passat. Els seus caps, dones, màscares, braços mantenen aquest fi equilibri entre l'abstracció i la figuració, que transmet aquesta emoció continguda pròpia de la naturalesa humana en la seua manifestació més noble.

TONY SMITH

The keys to given!, 1965

Bronze fos amb pàtina negra / Bronze fundido con pàtina negra, 40,6 x 40,6 x 40,6 cm

JORGE OTEIZA

Subproducto móvil de la desocupación de la esfera, 1957-56 Acer forjat / Acero forjado, 22 x 22 x 30 cm

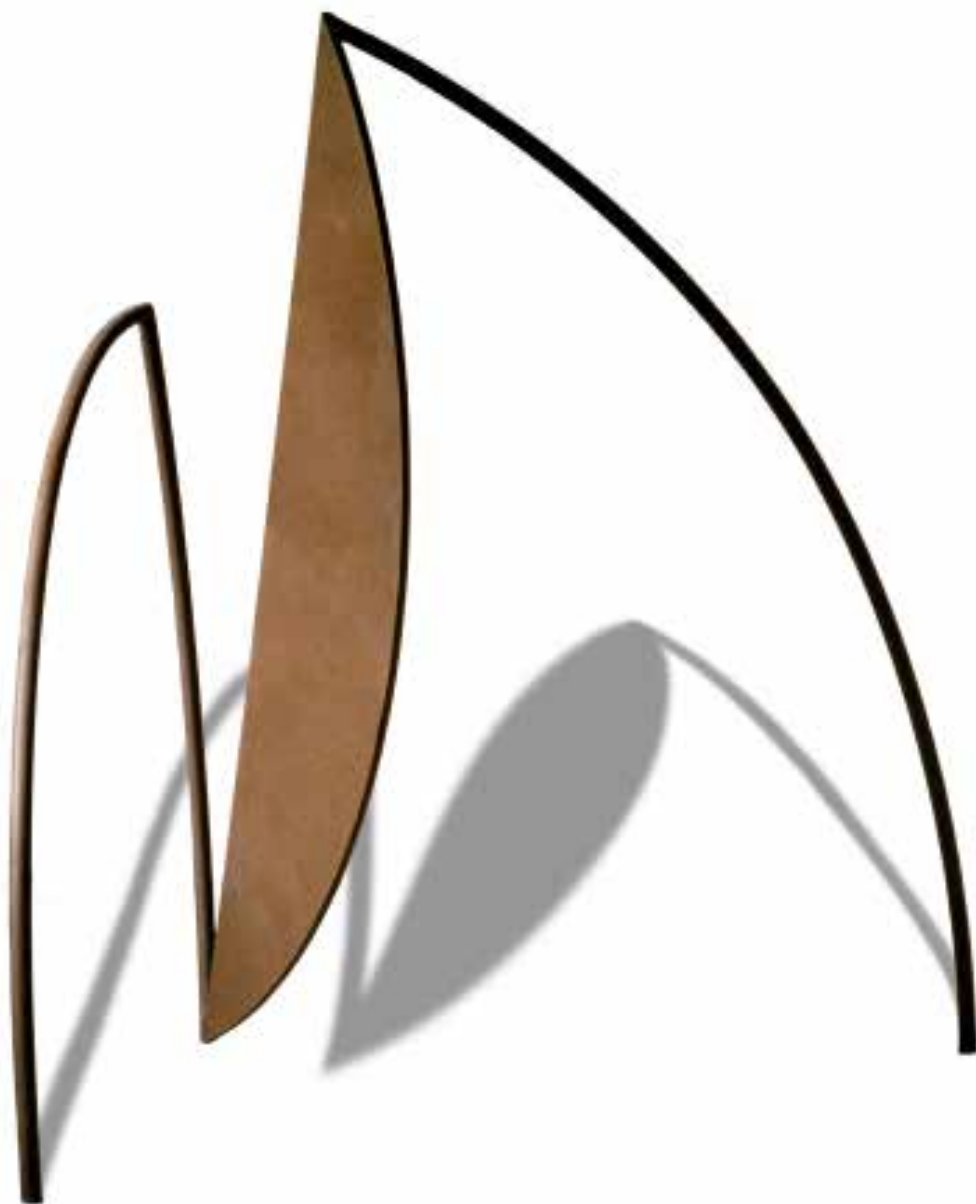
12

Más tarde surge otra forma lineal que le permite profundizar en la expresión del carácter tridimensional y dinámico de las figuras. El tercer camino de investigación formal se distingue por la utilización positiva del vacío y se concreta en los efectos de luz y sombra que se obtienen mediante el uso de planchas curvadas. Por último, nos encontramos con una manera naturalista que se acentúa en los últimos años, a partir de su contribución al Pabellón de la República Española de la Exposición Internacional de París, donde exhibe *La Montserrat* (Stedelijk Museum de Ámsterdam). Otro factor de variedad presente en el trabajo de Julio González, y que se entremezcla con el factor sintáctico, radica en la perseverancia en temas como la maternidad, las máscaras, las figuras femeninas y danzantes, el sueño. Esta permanencia de los temas responde a una tradición en la escultura clásica que recibe en manos del artista nuevas soluciones formales.

Esos puntos en el infinito han sido los indicadores de este arte nuevo: dibujar en el espacio. Julio González

***Com en la nit en què, en la inquietud,
les estrelles ens indiquen punts en el cel,
aquesta fletxa immòbil ens indica també
un nombre sense fi d'aquests.*** Julio González

En el recorregut per l'obra escultòrica de Julio González podem parlar, a grans trets, d'una primera fase caracteritzada per una anàlisi formal a través de plànols, amb planxes retallades i soldades.

ANDREU ALFARO
Margarida, 1989 Ferro / Hierro, 230 x 256 x 130 cm

Femme au miroir, ca. 1936-37 Ferro / Hierro, 203,8 x 60 x 46 cm

Masque d'adolescent, ca. 1929-30

Ferro forjat, tallat i soldat / Hierro forjado, cortado y soldado, 32,6 x 17,5 x 3 cm
Donació Carmen Martínez i Viviane Griminger

16

La obra de Julio González orientó en definitiva el desarrollo de la escultura contemporánea en muchos y diferentes países y sus hallazgos prometen más frutos en este campo artístico. Su fortuna crítica no ha parado de incrementarse y aunque el reconocimiento público llegó tarde, cuando ya el artista había fallecido, los sucesivos homenajes han intentado corregir su discreta presencia durante sus años de actividad. Debemos destacar en esta creciente admiración por sus logros plásticos el papel crucial que desempeñó otro gran escultor como fue David Smith, escribiendo el ya célebre artículo “González, el primer maestro de la soldadura”, publicado en *Art News* en 1956.

El verdadero problema por resolver no es solamente hacer una obra armoniosa, un bello conjunto, bien equilibrada... Julio González

Després sorgeix una altra forma lineal que li permet aprofundir en l'expressió del caràcter tridimensional i dinàmic de les figures. El tercer camí de recerca formal es distingeix per la utilització positiva del buit i es concreta en els efectes de llum i ombra que s'obtenen mitjançant l'ús de planxes corbades. Finalment ens trobem amb una manera naturalista que s'accentua en els últims anys, a partir de la seua contribució al Pavelló de la República Espanyola de l'Exposició Internacional de París, on exhibeix *La Montserrat* (Stedelijk Museum d'Àmsterdam). Un altre factor de varietat present en el treball de Julio González, i que s'entremescla amb el factor sintàctic, radica en la perseverança en temes com la maternitat, les màscares, les figures femenines i dansants, el somni. Aquesta permanència dels temes

18

MIQUEL NAVARRO
Totem de luna, 1995 Alumini / Aluminio, 163 x 21,5 x 21,5 cm

Pequeño torso egipcio, ca. 1935-36

Ferro tallat, forjat i soldat / [Hierro cortado, forjado y soldado](#), 25,5 x 8,5 x 7 cm

Donació Carmen Martínez i Viviane Grimminger

responen a una tradició en l'escultura clàssica que rep en mans de l'artista noves solucions formals.

***Aquests punts en l'infinit han sigut
els indicadors d'aquest art nou:
dibuixar en l'espai.*** Julio González

L'obra de Julio González va orientar en definitiva el desenvolupament de l'escultura contemporània en molts i diferents països i les seues troballes prometen més fruits en aquest camp artístic. La seua fortuna crítica no ha parat d'incrementar-se i encara que el reconeixement públic va arribar tard, quan ja l'artista havia mort, els successius homenatges han intentat corregir la seua discreta presència durant els seus anys d'activitat. Hem de destacar en aquesta creixent admiració pels seus assoliments plàstics el paper crucial que va exercir un altre gran escultor, com va ser David Smith, escrivint el ja cèlebre article "González, el primer mestre de la soldadura", publicat en *Art News* en 1956.

Julio González continúa siendo el espejo en el que mirarnos y confrontarnos cuando queremos buscar lo más esencial y lo más complejo de la experiencia estética en su vertiente más innovadora y humana. Sus investigaciones de las posibilidades expresivas y estéticas del hierro lo han encumbrado como el inventor de la escultura realizada con este metal, que ha dado ilustres ejemplos en las últimas décadas dentro y fuera de nuestras fronteras. Las soluciones estructurales y la carga emocional que presentan las obras de Julio González prepararon el camino para las imponentes propuestas espaciales de Eduardo Chillida o Richard Serra.

¡No! Sino obtenerlo mediante la unión de la materia y del espacio, la de las formas reales con formas obtenidas o sugeridas por puntos establecidos o perforaciones y, como en la ley natural, mediante el amor, confundirlos y hacerlos inseparables uno del otro. El cuerpo y el espíritu. Julio González

Esta nueva presentación de la colección plantea bajo el título *Las constelaciones de Julio González: entre la representación y la abstracción* enfatizar los conceptos existenciales de su experiencia escultórica como son la manipulación estética de los materiales y su disposición espacial, partiendo desde la sensibilidad y perspectiva actuales, e incorpora otras propuestas tridimensionales de los propios fondos del museo que demuestran la vigencia de las aportaciones constructivas de González. Para lograr este objetivo se articulan cinco áreas temáticas que ofrecen un panorama por otras tantas esferas del pensamiento conectadas a hitos culturales del progreso humano, como son la transformación de la mirada y la percepción, los valores racionales e intuitivos, las formulaciones arquitectónicas y espaciales, los procesos y conciencia de la forma, y la estructura del objeto y su defensa de la ficción.

***El verdader problema per a resoldre no és
només fer una obra harmoniosa, un bell
conjunt, ben equilibrada...*** Julio González

Julio González continua sent l'espill en el qual mirar-nos i confrontar-nos quan volem cercar el més essencial i el més complex de l'experiència estètica en el seu vessant més innovador i humà. Les seues recerques de les possibilitats expressives i estètiques del ferro l'han encastellat com l'inventor de l'escultura realitzada amb aquest metall que ha donat il·lustres exemples en les últimes dècades dins i fora de les nostres fronteres. Les solucions estructurals i la càrrega emocional que presenten les obres de Julio González van preparar el camí per a les imponents propostes espacials d'Eduardo Chillida o Richard Serra.

***No! Sinó obtindre-ho per mitjà de la unió
de la matèria i de l'espai, la de les formes
reals amb formes obtingudes o suggerides
per punts establits o perforacions i, com
en la llei natural, per mitjà de l'amor,
confondre'ls i fer-los inseparables un de
l'altre. El cos i l'esperit.*** Julio González

Aquesta nova presentació de la col·lecció planteja, amb el títol *Les constel·lacions de Julio González: entre la representació i l'abstracció*, emfatitzar els conceptes existencials de la seua experiència escultòrica, com són la manipulació estètica dels materials i la seua disposició espacial, partint des de la sensibilitat i perspectiva actuals, i incorpora altres propostes tridimensionals dels mateixos fons del museu que demostren la vigència de les aportacions constructives de González. Per a aconseguir aquest objectiu s'articulen cinc àrees temàtiques que ofereixen un panorama per sengles esferes del pensament connectades a fites culturals del progrés humà com la transformació de la mirada i la percepció, els valors racionals i intuïtius, les formulacions arquitectòniques i espacials, els processos i consciència de la forma i l'estructura de l'objecte i la seua defensa de la ficció.

3 actividades

Julio González y el IVAM están vinculados desde mediados de los años ochenta, cuando el IVAM inició su proceso de creación y colección. No en vano, este edificio inaugurado en febrero de 1989, lleva el nombre del gran escultor y es aquí donde se conservan los fondos más amplios e importantes de su obra en el mundo. La nueva mirada sobre Julio González que promueve esta exposición nos hace repensar su importancia y nos permite presentársela –o recordársela– de otra forma.

A través de tres actividades sencillas y divertidas, ponemos a prueba tu conocimiento de Julio González, de otros escultores que comparten con él la Galería 2 del IVAM, y de la ciudad de Valencia, lugar donde se encuentran algunas esculturas públicas de artistas como Andreu Alfaro o Miquel Navarro. Anímate a descubrir qué son y cómo se conforman las constelaciones de Julio González.

El paseo es cultura, ¡cuánta escultural!

Tanto algunas de las esculturas de Andreu Alfaro como de Miquel Navarro están permanentemente expuestas en Valencia, te invitamos a que des un paseo por sus calles y descubras dónde se ubican. Te dejamos unas pistas:

MIQUEL NAVARRO

39°27'28.5"N 0°22'33.4"W

39°27'37.5"N 0°21'12.7"W

ANDREU ALFARO

39°28'12.9"N 0°21'31.0"W

39°27'58.0"N 0°22'38.9"W

39°29'32.3"N 0°28'29.9"W

22

Cuando hayas encontrado estas obras te animamos a que mentalmente extraigas sus diferentes partes, e imagines otras posibilidades de composición. Ten en cuenta el volumen, líneas y escala de todas las piezas, pues la modificación de cualquiera de estos elementos afectará al conjunto final.

3 activitats

Julio González i l'IVAM estan vinculats des de mitjans dels anys huitanta, quan l'IVAM va iniciar el seu procés de creació i col·lecció. No en va, aquest edifici inaugurat al febrer de 1989, porta el nom del gran escultor i és ací on es conserven els fons més amplis i importants de la seua obra en el món. La nova mirada sobre Julio González que promou aquesta exposició ens fa repensar la seua importància i ens permet presentar-vos-la –o recordar-vos-la– d'una altra forma.

A través de tres activitats senzilles i divertides, posem a prova el teu coneixement de Julio González, d'altres escultors que comparteixen amb ell la Galeria 2 de l'IVAM, i de la ciutat de València, lloc on es troben algunes escultures públiques d'artistes com Andreu Alfaro o Miquel Navarro. Anima't a descobrir què són i com es conformen les constel·lacions de Julio González.

El passeig és cultura, quanta escultura!

Tant algunes de les escultures d'Andreu Alfaro com les de Miquel Navarro estan permanentment exposades en València, et convidem a que dones un passeig pels seus carrers i descobrisques on s'ubiquen. Et deixem unes pistes:

MIQUEL NAVARRO

39°27'28.5"N 0°22'33.4"W

39°27'37.5"N 0°21'12.7"W

ANDREU ALFARO

39°28'12.9"N 0°21'31.0"W

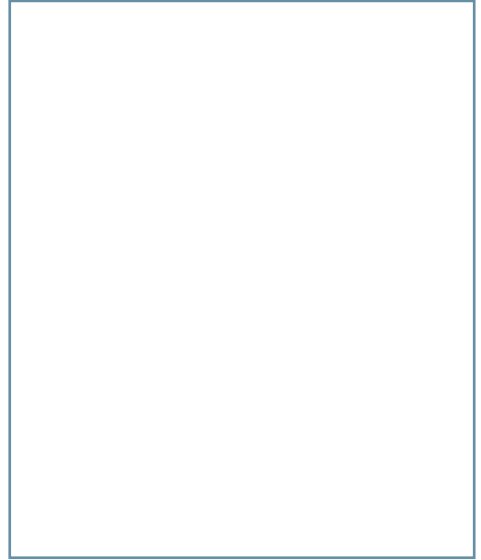
39°27'58.0"N 0°22'38.9"W

39°29'32.3"N 0°28'29.9"W

Quan hages trobat estes obres t'animem a que mentalment estragues les seues diferents parts, i imagines altres possibilitats de composició. Tingues en compte el seu volum, geometria, línies i escala, veient com la modificació de qualsevol d'estos elements afecta al conjunt final.

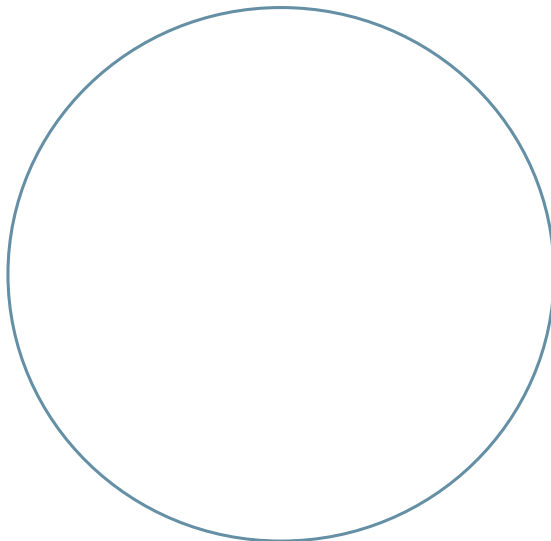
Con un lápiz y unas letras dibujo tu silueta

¿Serías capaz de dibujar una silueta humana al estilo de la escultura de Julio González, utilizando sólo las letras del acrónimo IVAM? ¿Y con las iniciales de tu nombre y apellidos?

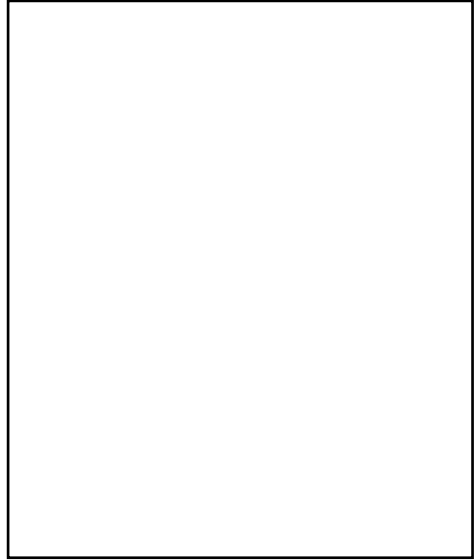
¿Qué llevas encima?

Saca algún objeto que lleves en el bolsillo, o en la cartera, y ponlo debajo de esta página, justo bajo del círculo. Remarca con un lápiz por encima del papel sobre el objeto, y aprecia las características del mismo: relieve, tamaño, forma, etcétera. ¿Qué te sugiere respecto a la obra de Julio González?

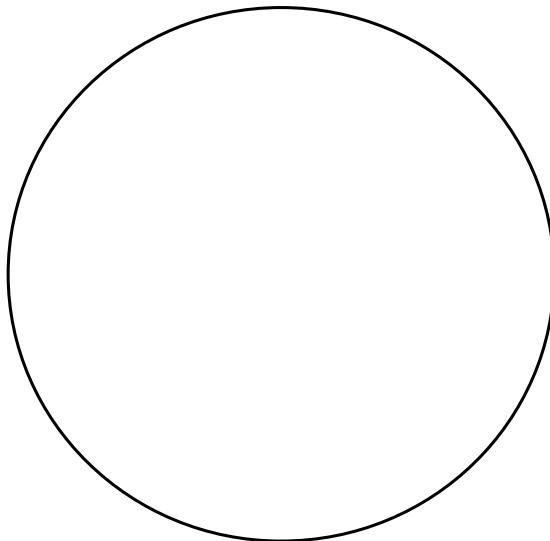
Amb un llapis i més d'una lletreta et dibuixes la silueta

Series capaç de dibuixar una silueta humana, a l'estil de l'escultura de Julio González, utilitzant solament les lletres de l'acrònim IVAM? I amb les inicials del teu nom i cognoms?

Què portes damunt?

Treu algun objecte que portes a la butxaca, o a la cartera, i posa'l baix d'aquesta pàgina, just baix del cercle. Remarca amb un llapis per damunt del paper sobre l'objecte, i aprecia les característiques del mateix: relleu, tamany, forma, etcètera. Què et suggereix respecte a l'obra de Julio González?

a propòsit de... / a propósito de... / regarding...

Julio González

26

¿T'agradaria crear la rèplica d'una escultura "a la manera" de Julio González?
Aquesta caixa conté les peces necessàries per a experimentar amb les formes
i l'espai com si es tractara d'una obra seua.
¡Anima't!

¿Te gustaría crear la réplica de una escultura "a la manera" de Julio González?
Esta caja contiene las piezas necesarias para experimentar con las formas y el
espacio como si se tratara de una obra suya.
¡Anímate!

IVAM 1989 2019 **30**

